

[Krarup.]

Hvad agter undervisningsministeren at gøre?

Undervisningsministeren (Bomholt): Den nye skoletilsynslov har været i kraft i et helt år — den blev vedtaget den 12. april sidste år —, og det forekommer mig på forhånd besynderligt, at intet medlem af den kommission, der udarbejdede lovforslaget, skulle have set de enkle konsekvenser af § 4, stk. 5, og det forekommer mig ikke mindre besynderligt, at intet medlem af folketinget eller landstinget skulle have opdaget misteltenen. Det er nok muligt, at adskillige medlemmer har overset paragraffens indhold, men at hele rigsdagen skulle have gjort det, lyder det ikke besynderligt? Spørgsmålet om fortolkningen af § 4, stk. 5, blev berørt af det ærede medlem af landstinget hr. P. A. Poulsen, og undervisningsminister Hartvig Frisch svarede, synes jeg, særdeles klart — landstingets forhandlinger sp. 1435 —: lovens ord er ikke til at misforstå, og administrativt er der ingen mulighed for ændringer.

Hvad angår præsters arbejde i skolekommissionen, har jeg kun tallene fra den afsluttede kommunale periode. Der var da præster i halvdelen af købstædernes skolekommissioner og i 973 af ialt 1175 skolekommissioner på landet. Spørgsmålet, som vi her taler om, er dog ikke så overmåde stort. Af ialt 1306 pastorater er kun de 252 impliceret i mere end een kommune. I enkelte annekssogne bor en anden præst end sognepræsten, så at tallet kan reduceres noget.

Jeg kan ikke se, at der er nogen mulighed for at ændre loven på nuværende tidspunkt, da de nye skolekommissioner allerede er valgt eller er ved at vælges, og det forekommer mig, at der er en klar tankegang i lovens bestemmelse om, at præsten kun kan vælges til skolekommissionen i den kommune, hvori han er bosiddende. Men jeg kan på den anden side ikke vide, om eller hvornår loven kan komme til fornyet revision. Det er jo navnlig fra Indre Missions side, at der er fremkommet kritik af den nye bestemmelse, og der er atter her noget besynderligt. Et af de allersmukkeste kapitler i den lutherske protestantisme hedder: det almindelige præstedømme. Indre Mission i Danmark har gjort en overordentlig stor indsats ved at drage lægmænd ind i arbejdet. Det er et stykke kirkeligt demokrati af betydelige dimensioner. Men der

er tilsyneladende ingen af Indre Missions ledere, der virkelig søger at drage konsekvensen af tanken om det almindelige præstedømme. Jeg kan tage fejl i min bedømmelse, men mon ikke det ærede medlem ved nærmere eftertanke trods alt vil give mig ret?

Sagen er dog ligetil: skolerne er forældrenes skoler, lærerne er forældrenes tillidsmænd, der i hjemmenes tjeneste udfører det arbejde, hjemmene ikke selv kan overkomme, og hvad der har med kristendomsundervisningen i skolen at gøre, afhænger af forældrenes ånd og indstilling og naturligvis af lærerens evner; her er præsten kun een i kredsen. Hvorfor vil Indre Mission hele tiden tale om præsten, just præsten, og ikke om det almindelige præstedømme? Ingen kunne dog gøre det med større ret.

Krarup: Jeg takker den højtærede undervisningsminister for svaret. Jeg tror, den højtærede minister har misforstået forholdet. Jeg tror nok, at ministeren sagde før, at denne lov har været i kraft et års tid nu, men det er jo ikke rigtigt; den trådte først i kraft den 1. april i år, og det har derfor været de nyvalgte kommunalbestyrelser, der efter denne lov skulle vælge de nye skolekommissioner, så man kan godt sige, at spørgsmålet først er blevet aktuelt nu; man har ikke regnet med det før.

Jeg hørte med stor interesse på den højtærede undervisningsministers udtalelser om det almindelige præstedømme; dem kan jeg fuldtud slutte mig til, det er ikke nye toner for mig. Men der hører jo også en vis rent boglig uddannelse til at kunne være præst, således som forholdene er i vort land, og derfor må jeg fastholde, at så længe folkeskolens kristendomsundervisning er folkekirkens dåbsundervisning — og det er den dog —, bør folkeskolen kunne benytte præstens medvirken, hvor det ønskes. Derfor tilfredsstiller den højtærede undervisningsministers svar mig ikke. Jeg tillader mig at henstille, at den højtærede undervisningsminister snarest gør ligt fremsætter et forslag til lov om ændring af skoletilsynsloven af 12. april 1949.

Undervisningsministeren (Bomholt): Det ærede medlem har ret; loven har ikke været i kraft, som jeg sagde, et år; den har været vedtaget et år.

Løvrigt mener jeg, at det ærede medlem trods alt ikke har draget den helt fulde og klare konsekvens af den store tanke, som hedder det almindelige præstedømme, at kristendomsundervisningen i Danmark ikke